

§. 319. Siis õnnistas ta Judat omma neljat Poega, ja ütles: Juda, sinna ollid-se, kedda so Bennad peawad kiitma; sinno Kassi peab ollema so Waenlaste Kaela peäl, ja sinno ette peawad so Issa Pojad kummardama! — sinmust peab se Silo ehk Rahho-Saatja tullema, ja selle Sanna wõtwad Rahwas kuulda. Need Sannad tähendasid sedda, et Juda Suggust pididi se Õnnistegia Ilmale todama, kes esimeste Inimestele jo Paradisi-Uedes oli tootud (§. 31.)

§. 320. Seddawisi nimmetas Israel keik omma kaksteistkümmend Poega Nimme pärrast, ja kulutas neile ette paljo tullewaid Asjo nende Ello-Põlwe ja Wisi-de polest, nenda kui Jummaia Waimtemmale sedda teada andis, ja õnnistas iggaüht isse Õnnistamisega. Temma
nim-

nimmetas esiti Lea kuus Poega, need ollid Ruben ja Simeon, Lewi ja Juda (§. 184.), ja Isaskar ja Sebulon (§. 187.); siis nimmetas ja õnnistas ta Pilla ja Silpa Pojad, need ollid Ean ja Nawtali (§. 185.), ja Kad ja User (§. 186.), ja keigewimaks Raeli Pojad, need ollid Josep (§. 188.) ja Benjamin (§. 132.). Keigeennam sowis ta Head omma armsa Joseppile, ja ütles: On tulgo sulle sinno Issa Jummalast, kes sind aitab, ja fest Keigeförgemast, kes sind õnnistab, mitme Õnnistamisega Täewast üllewelt ja mitme Õnnistamisega, mis alt Ma sees tulleb, j. t. S.

§. 321. Kui ta neid keik sai õnnistand, siis rakis ta neile keikile sedda, mis ta Joseppile issepäinis jo enne olli rakinud (§. 313.), ja käs kis neid, et nemmad temma Kehha pididid saatma hingama ta Wan-

nemast